

Venäjän ortodoksinen kirkko.

VENÄJÄN LÄNSIOSISSA ELÄÄ VIELÄ JÄLJELLÄ KREIKKALAIKATOLINEN KIRKKO. MUTTA VOIDAKSEEN NOUSTA PITKÄAIKAISESTA ALENNUSTILASTAAN TARVITSEE SE APUA ULKOAPAIN. SILTÄ PUUTTUU SEKÄ KIRKKOJA ETTÄ PAPPEJA, JUMALANPALVELUSESINEITÄ JA JÄRJESTYSTÄ. KANSA ELÄÄ SUURESSA KÖYHYYSDESSÄ, MUTTA ENNEN KAIKKEA PUUTTUU PERSONALLISIA VOIMIA.

LÄNSI- JA ETELÄ-VENÄJÄLLÄ ON RYHDYTTY KREIKKALAIKATOLISEN KIRKON ASEMAN KOHOTTAMISEEN. ÄSKETÄIN LÄHETETTIIN ORTODOKSISIA PAPPEJA RIHASTA SEN LÄHELLÄ SIJAITSEVAAN PIHKOVAAN. TYÖ ULOTTUU SIELTÄ EDELLEEN ITÄÄN JA JA KÄSITTÄÄ NYKYISIN NOIN 400 ENTISTÄ ORTODOKSISTA KIRKKOHERRAKUNTAA. KUUSIKYMMENTÄ LÄHETYSPPAPPIA ON AHKERASSA TYÖSSÄ.

KUN NEUVOSTOLIITTO JÄRJESTELMÄLLISESTI ON TUHONNUT JUMALANPALVELUSESINEET JA USKONNOLLISET KIRJAT, ON NYT RYHDYTTÄVÄ NIITÄ MENETYKSIÄ KORVAAMAAN. PIHKOVASSA ON PANTU KUNTOON IKONEITA VALMISTAVA TEHDAS JA SAMOIN VAHAKYNTTILÄTEHDAS. ON MYÖS ALETTU KORJATA HÄVÄISTYJÄ KIRKKOJA. PIHKOVASSA PIDETÄÄN JO KOLMESSA KIRKOSSA SÄÄNNÖLLISESTI JUMALANPALVELUKSIA. KIRKOT OVAT AINA TÄPÖTÄYNNÄ. VÄESTÖ TEKEE KAIKKENSA KEVENTÄÄKSEEN MYÖS VAELTAVIEN PAPIEN TYÖTÄ.

KUN MYÖS TALOUDELLINEN HÄTÄ NÄILLÄ SODAN HÄVITÄMILLÄ ALUEILLA ON HUUTAVA, JÄRJESTETÄÄN KIRKON TAHOLTA PARHAILLAAN LAAJAA SOSIAALISTA AVUSTUSTOIMINTAA.

ROMANIAN KREIKKALAIKATOLISELTA TAHOLTA ON JÄRJESTETTY SAMANLAISTA KIRKOLLISTA TOIMINTAA ROMANIAN VALTAAMILLA ALUEILLA TRANSNITRIASSA. MARSALKA ANTONESCU PYYSI PATRIARKKA NIKODEMUSTA LÄHETÄMÄÄN SOPIVAN HENKILÖN UUDISTAMAAN SIELLÄ ORTODOKSISTA KIRKKOELÄMÄÄ. SIELLÄ ON SODAN HÄVITYS KAUSHEA. LÄHETYSPPASTORIT KULKEVAT JALAN, MILLOIN EIVÄT VOI KÄYTTÄÄ ARMEIJAN KUORMA-AUTOJA. MUTTA JOS AINEELLISET EDELITYKSET OVAT KURJAT, OVAT HENKISET SITÄ SUOTUISAMMAT. HUOLIMATTA ENEMMÄN KUIN KAKSIKYMMENTÄ VUOTTA KESTÄNEISTÄ KESKEYTYMÄTTÖMISTÄ VAINOISTA ON VÄESTÖ SÄILYTTÄNYT SYVÄN JA ELÄVÄN USKON. KAIKKI KANSANKERROKSET KILPAILEVAT NYT PALAUTTAAKSEEN KIRKON SEN ENTISEEN ASEMAAN. LÄHETYS EI OLE TÄÄLLÄ OIKEA SANA, ON PAREMMINKIN KYSYMYKS KIRKOLLISESTA RESTAURATIOSTA. ROMANIASSA PANNAAN TOIMEEN JUMALANPALVELUSESINEITTEN, RAAMATTUJEN JA RUKOUSKIRJOJEN KERÄYKSIÄ JA SAMASSA ASIASSA ON KÄÄNNYTTY MYÖS BULGARIAN ORTODOKSISTEN KRISTITYJEN PUOLEEN, JOTKA OSOITTAVAT SUURTA AULIUTTA.

PAPPISKYSYMYKSEN RATKAISU ON KUITENKIN LÄHIN TEHTÄVÄ. ON KOLMENLAISIA PAPPEJA. ENSINNÄKIN LÄHETYSPPAPIT, JOTKA PIISPAN JOHDON ALAISINA KULKEVAT SEURAKUNNISSA JA PITÄVÄT JUMALANPALVELUKSIA, TOISEKSI Uudet seurakuntapapit, joista yli 70 on nimetty uudelleen. Lopulta on harvoja venäläisiä pappeja, jotka ovat pelastuneet vainoista. Tavallisesti heillä on hyvin kirjava menneisyys ja useilla ei ole sivistystä nimeksikään, muutamat ovat kuuluneet Neuvostoliitossa »elävään kirkkoon» ja muutamat ovat olleet luopioita. 150 venäläisestä ja

Niin menevät mahtajat maan rakohon.

(Vanhan runolaulajan viimeinen matka)

Elokuun viimeisenä sunnuntaina oli Vienassa Vuokkiniemen Pirttilahden kylässä harrastunnelmainen hautajaistilaisuus. Silloin siellä haudattiin kylän vanhaan kalmistoon *Riiko Kallion* maalliset jäännökset.

Hänessä meni manalle nykyisen Vienan eräs viimeimpiä runontaitajia. Vielä viime talvena, kun Vuokkiniemellä vietettiin Kalevalanjuhlia, esiintyi hän runolaulajana. Mutta monien kärsimysten heikontamana vanhus ei enää jaksanut paljon laulua esittää. »En taia enaa laulaa», sanoi hän silloin surullisena.

Monet olivatkin ne vaikeudet ja kärsimykset, jotka vainaja oli saanut eläissään kokea. Olihan hän ollut karkoitettunakin kolme kertaa yhteensä noin kymmenen vuotta. Suuri oli hänen ilonsa, kun sai vielä nähdä kotiesutunsa vapaana. Mutta elämänilta oli joutunut kohdalleen vapaan Vienan aamun koitettua. Ollessaan kalamatkalla hän oli suistunut veneestä ja aamulla löydettiin kylmentynyt ruumiinsa. Laulajan elämä täällä ajallisuudessa oli päättynyt.

Oman kylän miehiset jäsenet kantoivat arkun kalmistoon, hänen viimeiseen lepopaikkaansa. Haudalla puhui sotilaspastori *Eero Permi* vainajan muistolle aiheenaan Ps. 40 neljäs jae: »Hän antoi minun suuhuni uuden virren, kiitoslaulun Jumalallemme. Sen näkevät monet ja pelkäävät ja turvaavat Herraan». Kuoro lauloi useita hengellisiä lauluja ja virsiä. Hautauksen jälkeen oli muistojuhla, jossa esitettiin erilaista hengellistä ohjelmaa.

»Toki ei sammune sanasi, vaikka surma suun sitovi.
Ei sun lempesi lahonne, vaikka luut lahoavatkin.
Armot ei kallihit kaonne, vaikk' itse katosit kallis».

A. S.

UNKARILAIKATOLISESTA »PAPISTA» ON TÄHÄN MENNESSÄ VAIN 19 VOITTO HYVÄKSYÄ. ODESSAAN SUUNNITELLAAN PAPPISSEMINAARIN JA TEOLOGISEN TIEDEKUNNAN PERUSTAMISTA.

HUOLIMATTA KAIKISTA VAIKEUKSISTA NÄYTTÄÄ KREIKKALAIKATOLINEN KIRKKO TRANSNITRIASSA TAAS NOUSEVAN PITKÄSTÄ ALENNUSTILASTAAN JA VOIMAKAS HERÄTYS OLEVAN KÄYNNISSÄ. SE TODISTAA SELVÄSTI PITKÄAIKAISEN JA HÄIKÄILEMÄTTÖMÄN JUMALATTOMUUSLIIKKEEN EPÄONNISTUNEEN.

(Kyrkor unden korset.)